

«І ШЕВЧЕНКА МУДРЕ СЛОВО В ВІКАХ НЕ СТАРІЄ...»

Є імена, що увібрали в себе живу душу свого народу, стали значимою часткою його життя. Таким для нас, українців, стало ім'я великого Кобзаря - Тараса Григоровича Шевченка, поезія якого ось уже понад 170 років викликає в людей почуття гордості й захоплення своєю духовною красою, революційною силою і народною мудрістю.

**Наталія Пащенко,
кореспондент клубу «Діамант»**

Символічно, але й водночас законо-мірно, що відзначення 200-річчя з дня народження видатного сина України, до чого трепетно й відповідально готувалася вся нація, проходить у режимі «вічної боротьби» українського народу за свої права, за краще майбуття. Мабуть, така вже доля того, хто любив рідну Україну по-справжньому, не показово, не вдаючи із себе великого патріота, бо то зайве, коли любов до рідної землі - сенс власного життя...

Отож з початку березня в усіх клубах Академії пенсіонерів, готуючись до загальноакадемічного поетичного марафону, академісти провели засідання, присвячені ювілею Т.Шевченка. Вірші, поеми, балади, проза безсмертного автора... І щоразу звучали вони по-новому, тим паче на тлі подій на Майдані, у Криму та великої національної трагедії, пов'язаної із загибеллю кращих синів Вітчизни, яких символічно зарахували до Небесної Сотні...

Інколи заходи закінчувалися «народженням» власних патріотично-оптимістичних рядків, як ось, наприклад, вірш Емми Вайман (клуб «Берегиня») «Ні, не вмерла Україна!»: Ні, не вмерла Україна / І не вмере ніколи! / Щастям, злагодою, миром / Засіємо поле.

Членкиня клубу «Водограй» з гордістю демонструє власноруч вишитий портрет Т. Шевченка

Навкруг України!
Хай дзвінка весела пісня
Про Вітчизну лине!
Хай ця пісня урочиста
Підійма народи,
А над нашим рідним краєм
Мирне сонце сходить.
А 9 березня творчий колектив Київського обласного академічного музично-драматичного театру ім. Саксаганського спільно з Благодійним фондом Костянтина Єфименка гостинно запросив академістів Білої Церкви на святкування 200-річчя з дня народження нашого пророка, поета, художника, месії...

Урочисто звучать фанфари, за лаштунками сцени лине знайома з дитинства мелодія «Реве та стогне Дніпр

Члени клубу «Пролісок» та учні БЗШ № 15 гортали сторінки Шевченкового «Кобзаря». Куратор Марія Єфименко

Буде жити Україна
У піснях, в народі,
У любові до традицій,
У дівочій вроді...
Не вмере вона, не загине,
Вічно жити буде,
Бо козацький рід - одвічний,
І його прибуде!
Тож єднаймося, братове,

широкий». Зала завмерла в передчутті чогось надзвичайного. Піднімається завіса - і виходить ведучий, молодий красень у вишиванці. Свято розпочалося, а на душі тривога й біль поруч із радістю і надією на краще.

Зазвучала поезія Т.Г.Шевченка, вірші про багатостраждальну Україну, неймовірно актуальні й у наш

Академісти з клубу «Фенікс» провели віртуальну екскурсію до музею Тараса Шевченка. Куратор Людмила Мельник

Із завмиранням серця слухали академісти клубу «Затишок» концертні номери, пов'язані з творчістю Тараса Шевченка та підготовлені учнями БЗШ №7. Куратор Роман Троценко

час. Сумні вони - отож і сльози на очах. Молодий соліст співає пісню Ю. Рибчинського «Дорога до Тараса», ми часто її чули у виконанні Василя Зінкевича. Щемить серце...

Та ось на сцену стрімко «вривають-

всі. Це вже хор - спільний, величний, широкий! Свято продовжувалось, виголошувалося шанування великому Кобзареві та Україні.

У концерті взяли участь і юні таланти. Це хореографічний колектив шко-

Клуб «Лада» разом із внучатами на одному із засідань досліджували безсмертне слово Кобзаря. Куратор Юрій Розвозчик

ся» танцюристи в костюмах різних українських регіонів: Волині, Полтавщини, Чернігівщини, Закарпаття тощо. Запальні танці змінюють настрій присутніх.

Ведучий читає вірші, присвячені Небесній Сотні, і запрошує присутніх вшанувати пам'ять загиблих хвилиною мовчання. Знову сумно... Але життя триває, і знову линуть пісні та вірші про Україну на слова Т.Г.Шевченка - урочисті, ліричні, піднесені й такі рідні. Глядачі бурхливими оплесками зустрічають кожен виступ. Чудові голоси, дзвінкі, переливчасті. Ми, люди поважного віку,

ли мистецтв № 4. Під акорди запальної мелодії малеча старанно відбиває гопака. Хлопчаки, як справжні артисти, виробляють віртуозні викрутаси! І дівчатка, мило посміхаючись, вправно виконують потрібні «па» і, вигукуючи, витанцювують навкруги.

Фінальним акордом свята стала пісня про Україну у виконанні муніципального хору, яку учасники концерту і ми, академісти, підхопили на урочистій ноті й під заклики ведучого до єднання доспівали в унісон. Свято закінчилося бурхливими оплесками й вигуками: «Слава Україні!» - «Героям слава!». Зал довго не відпускав артис-

Фрагмент Шевченківани в клубі «Криниця життя». Куратор Тетяна Шкаранда

горді, що Біла Церква володіє таким скарбом, такими талантами! Ще не вмерла Україна!

А коли на сцену вийшов муніципальний хор «Від серця до серця» і завів «Реве та стогне Дніпр широкий», ось тут відбулося справжнє єднання, до якого закликав ведучий, - заспівали

тів, щиро дякуючи за чудові виступи нестримними оплесками...

Схвильовані, розходилися ми з надією на добро, на краще життя для дітей і онуків, свято вірячи у славу, соборність і незламність України. Такі зустрічі, попри всі негаразди, надихають жити, любити, творити...